

падне подъ категорията на извѣстната статия отъ Берлински трактатъ. И прочее, могатъ разни работи да станжтъ, но всички ще клонятъ къмъ по-скоро развръска на бълг. въпросъ.

А Русситѣ ще се благодарятъ, честолюбието имъ къмъ Европа приятно ще се погъделичка. Императорътъ може да махне съ рамената и да каже: право му е Кобургу. Въ всѣки случай свитата му, макаръ и покрито, ще извини подобно дѣйствиe. А особено съ това ще се даде възможность да прояви България естественнитѣ си чувства къмъ своята вѣра, право, царътъ и Руссия. Ще се спечели време за загладяване отношенията ни съ Руссия и съ избиранието ни на сгоденъ князь да глѣдаме да спасимъ **Македония**.

И така, убиванieto на Кобурга ще принесе *честъ голъма* и *полза безцѣнна* за отечеството.

Това убиванне и, съ Божя помощъ, расправата отъ сами насъ на въпросътъ ще направи излишно тежкото и за сама Руссия посрѣдствувание въ България, както въ Полша. Защото, ако се принудятъ Русситѣ да навлезатъ и се расправятъ сами съ западната интрига — тежко ни! — Тѣ ще ни наложатъ особни «порядки» и особни географически распрѣдѣления може би, ще се даде поводъ за покорение и обсебване на балкан. Полуостровъ и на другитѣ славянски народности въ Австрия. Небратски отношения ще има между славянитѣ, както между развалени синове и строгъ баща.

Ето все какви ползи ще има отъ дѣлото ти, Лапчо, и азъ на пълно одобрявамъ рѣшението ти, да се самопожертвувашъ. Единъ добъръ споменъ можешъ да имашъ, — а не е ли то най-безцѣнното на тоя жалки свѣтъ?

15—II. 10 ч. — 3 м. в.

Пратихъ Мусевичу телеграмма: «извършете за ябалкитѣ».

Трѣбва пакъ да си кажа че страховетѣ ми отъ къмъ Горанова и пр. сж биле доста прѣувѣличени. Той днесъ се иска, въ шеговитъ тонъ, че въ гроба ми ще затрупатъ всичко което съмъ писалъ до сега и, понеже ще се върна, то ще ме прогласятъ за свой и за ренегатъ на всичкото си минжло, но, слѣдъ като рѣкохъ, че той още не е разбралъ думата «даханелеръ-варъ», той ми каза че ме познава доста и че той не